

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ आरंभेणशोकोद्यमेनमा
 ब्रह्मकल्पैर्भवद्भिर्यत्समेतोहंतपोधनाः ॥ दर्शनादेवभवतांपूतोहंनान्नसंशयः ॥ २५ ॥ विद्यतेनभयंचापिपरलोकान्ममानघाः ॥ किंतुतस्यसुदुर्बुद्धेर्मदस्यापनयै
 भृशं ॥ २६ ॥ दूयतोमेमनोनित्यंस्मरतःपुत्रगृह्णिनः ॥ अपापाःपाण्डवायेननिरुताःपापबुद्धिना ॥ २७ ॥ घातितापृथिवीयेनसहयासनरद्विपा ॥ राजानश्चम
 हात्मानोनानाजनपदेश्वराः ॥ २८ ॥ आगम्यममपुत्रार्थेसर्वेमृत्युवशंगताः ॥ येतेपितृश्वदारांश्चप्राणांश्चमनसःप्रियान् ॥ २९ ॥ परित्यज्यगताःशूराःप्रेतरा
 जनिवेशनं ॥ कानुतेषांगतिर्ब्रह्मन्मित्रार्थेयेहतामृधे ॥ ३० ॥ तथैवपुत्रपौत्राणांममयेनिहतायुधि ॥ दूयतेमेमनोभीक्ष्णंघातयित्वामहाबलं ॥ ३१ ॥ भीष्मं
 शांतनवंवृद्धंद्रोणंचद्विजसत्तमं ॥ ममपुत्रेणमूढेनपापेनाकृतबुद्धिना ॥ ३२ ॥ क्षयंतीतंकुलंदीप्तंपृथिवीराज्यमिच्छता ॥ एतत्सर्वमनुस्मृत्यदत्यमानोदिवानि
 शं ॥ ३३ ॥ नशांतिमधिगच्छामिदुःखशोकसमाहतः ॥ इतिमेचितयानस्यपितःशांतिर्नविद्यते ॥ ३४ ॥ वैशंपायनउवाच तच्छ्रुत्वाविविधंतस्यराज
 र्षेःपरिदेवितं ॥ पुनर्नवीरुतःशोकोगांधार्याजनमेजय ॥ ३५ ॥ कुंत्याद्रुपदपुत्र्याश्चसुभद्रायास्तथैवच ॥ तासांचवरनारीणांवधूनांकौरवस्यह ॥ ३६ ॥ पुत्रशो
 कसमाविष्टागांधारीत्विदमब्रवीत् ॥ श्वशुरंबद्धनयनादेवीप्रांजलिरुत्थिता ॥ ३७ ॥ षोडशेमानिवर्षाणिगतानिमुनिपुंगव ॥ अस्यराज्ञोहतान्युत्रान्शोचतो
 नशमोविभो ॥ ३८ ॥ पुत्रशोकसमाविष्टोनिःश्वसन्त्येषभूमिपः ॥ नशेतेवसतीःसर्वाधृतराष्ट्रोमहामुने ॥ ३९ ॥ लोकानन्यान्समर्थोसिस्त्रुणुंसर्वास्तपोबलात् ॥
 किमुलोकांतरगतान्राज्ञोदर्शयितुंसुतान् ॥ ४० ॥ इयंचद्रौपदीरुष्णाहतज्ञातिसुताभृशं ॥ शोचत्यतीवसर्वासांस्त्रुषाणांदयितास्त्रुषा ॥ ४१ ॥ तथाकृष्णस्यभगिनी
 सुभद्राभद्रभाषिणी ॥ सौभद्रवधसंतप्ताभृशंशोचतिभाविनी ॥ ४२ ॥ इयंचभूरिश्रवसोभार्यापरमसंमता ॥ भर्तृव्यसनशोकात्ताभृशंशोचतिभाविनी ॥ ४३ ॥
 यस्यास्तुश्वशुरोधीमान्बाह्लिकःसकुरुद्वहः ॥ निहतःसोमदत्तश्चपित्रासहमहारणे ॥ ४४ ॥ श्रीमतोस्यमहाबुद्धेःसंग्रामेष्वपलायिनः ॥ पुत्रस्यतेपुत्रशतंनिहतं
 यद्रणाजिरे ॥ ४५ ॥ तस्यभार्याशतमिदंदुःखशोकसमाहतं ॥ पुनःपुनर्वर्धयानंशोकंराज्ञोममैवच ॥ ४६ ॥ तेनारंभेणमहतामामुपास्तेमहामुने ॥ येचशूराम
 हात्मानःश्वशुरामेमहारथाः ॥ ४७ ॥ सोमदत्तप्रभृतयःकानुतेषांगतिःप्रभो ॥ तवप्रसादाद्भगवन्विशोकोयमहीपतिः ॥ ४८ ॥

मुपास्ते भार्याशतंरोदनंकुर्वन्मामेवपरिवार्यतिष्ठतीत्यर्थः आरंभउद्यमेदर्पेत्तरायांचवधेपिचेतिवधएवात्रपाठः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥